

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1609/2022
04.05.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Александар Прибојац адвокат из ..., против тужене Република Србија, Привредни суд у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж рр 118/21 од 21.10.2021. године, у седници одржаној 04.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж рр 118/21 од 21.10.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж рр 118/21 од 21.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду Прр1 20/20 од 17.03.2021. године, која је исправљена решењима истог суда Прр1 20/20 од 27.04.2021. године и од 30.08.2021. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и тужена обавезана да тужиоцу због повреде права на суђење у разумном року на име накнаде имовинске штете исплати 735.511,00 динара са законском затезном каматом од 17.03.2021. године, као дана пресуђења, до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да тужиоцу плати законску затезну камату на износ од 735.511,00 динара од 13.03.2001. године до 17.03.2021. године. Ставом трећим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка од 30.000,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж рр 118/21 од 21.10.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Другог основног суда у Београду Прр1 20/20 од 17.03.2021. године, исправљена решењима истог суда Прр1 20/20 од 27.04.2021. године и од 30.08.2021. године, у делу става првог изреке пресуде којим је тужена обавезана да тужиоцу због повреде права на суђење у разумном року исплати накнаду на име имовинске штете од 735.511,00 динара, као и став трећи изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда

исправљена решењима истог суда од 27.04.2021. године и од 30.08.2021. године, у преосталом делу става првог изреке за законску затезну камату, тако што је тужена обавезана да тужиоцу на досуђени износ од 735.511,00 динара исплати законску затезну камату од 25.06.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке, одибијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка. Ставом четвртим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове другостепеног поступка од 9.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

По оцени Врховног касационог суда, у конкретном случају нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11... 18/20), за одлучивање о ревизији тужене, као изузетно дозвољеној, јер није потребно разматрање правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права. Предмет тражене правне заштите је накнада имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року у предмету који се води пред Привредним судом у Београду Ст 8/10, за признато а неисплаћено стечајно потраживање утврђено Закључком о листи потраживања Трговинског суда у Београду Ст 212/96 од 13.03.2001. године. О праву тужиоца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима тужилаца, са истим или сличним правним основом као у овој правној ствари, као и са Закључком усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда од 02.11.2018. године да Република Србија одговара за материјалну штету насталу због потпуног или делимичног неизвршења правноснажних и извршних судских одлука, односно у стечају утврђених потраживања запослених из радног односа које су без њихове кривице остале неизвршене и у поступку стечаја вођеном над стечајним дужником са већинским друштвеним или државним капиталом, уз услов да је претходно утврђена повреда права на суђење у разумном року. Поред тога, тужена није уз ревизију доставила пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде имовинске штете због повреде права на суђење у разумном року поднета је 25.06.2020. године, а вредност побијеног дела правноснажне пресуде је 735.511,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијеног дела не прелази не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић